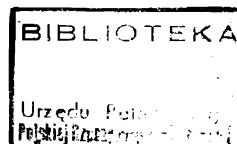

5 maja 1931 r.

F21v 17/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13324.

Kl. 4 b 14.

Louis Poulsen & Co.
(Kopenhaga, Danja).

Łapki do podtrzymywania reflektorów lamp elektrycznych.

Zgłoszono 17 lipca 1929 r.

Udzielono 16 marca 1931 r.

Pierwszeństwo: 21 lipca 1928 r. (Danja).

Układ wielorefleksorowy, mający od niedawna coraz to częstsze zastosowanie w armaturach oświetleniowych, posiada tę ujemną stronę, że reflektory można tylko z trudnością zdejmować i następnie ponownie zakładać, a prócz tego wstrząsy, na które są one narażone, mogą spowodować upadek dolnego reflektora.

Wynalazek niniejszy ma na celu ukształtowanie takich łapek do podtrzymywania reflektorów, któreby czyniły zadość obydwom warunkom, t. j. pozwalały na łatwe zdejmowanie reflektorów i ponowne ich zakładanie, jak również na zupełnie bezpieczne i niezawodne przytrzymywanie reflektorów, a w szczególności

dolnego. Ponieważ łapki podtrzymujące złożone są w całości lub częściowo ze sprężyn, współdziałających z reflektorami, przeto wynalazek dąży do takiego wyzyskania ciężaru własnego tych ostatnich, aby dolny reflektor był zaciskany w swem położeniu przez bezpośrednio wyżej położony, ten zaś znów przez znajdujący się nad nim i t. d., albo naodwrot.

Urządzenie takie umożliwia zupełnie pewne zawieszenie wszystkich reflektorów, a w szczególności dolnego.

Istotnem znamię wynalazku jest zatem zastosowanie sprężyn specjalnego kształtu, których opis podany jest niżej. Wynalazek nie ogranicza się do przytocz-

nych w opisie przykładów wykonania, lecz może obejmować również wiele odmian, mieszczących się jednak w ramach wynalazku.

Podczas gdy łapki do podtrzymywania reflektorów zazwyczaj posiadają trzy odnogi lub sprężyny, liczba odnóg w łapkach według wynalazku nie jest ograniczona do liczby powyższej, podobnie jak i nie jest rzeczą konieczną, aby wszystkie odnogi były sprężynami.

Przedmiot wynalazku uwidoczniiony jest tytułem przykładu na rysunku. Fig. 1 przedstawia widok z boku z częściowym przekrojem lampy o kilku reflektorach i odnodze łapek, nadającej się głównie do lamp wiszących, fig. 2 jest podobnym do poprzedniego widokiem lampy stojącej, z odmiennie ukształtowaną sprężyną łapek podtrzymujących, fig. 3 — 6 przedstawiają różne odmiany takich sprężyn, wchodzących w skład łapek do podtrzymywania reflektorów.

Wspólną cechą wszystkich odmian wykonania jest takie ukształtowanie sprężyn, wchodzących w skład łapek, że sięgają one od zewnętrznej strony jednego reflektora do wewnętrznej strony drugiego, co zresztą jest już rzeczą znaną, a zarazem ten fakt, że dolny reflektor znajduje się najbliżej punktu przytwierdzenia sprężynowej odnogi w chwili, gdy reflektory umieszcza się na właściwym im miejscu.

Na rysunku cyfra 1 oznacza część szczytową łapek reflektora, wyposażoną w pochwę lub rurę z jedną lub kilku sprężynami. W przykładzie wykonania według fig. 1 sprężyna ma kształt nieregularny, jak gdyby litery V z zagiętym wierzchołkiem. Odnogi sprężyny, stanowiącej łapki, oznaczone są cyframi 2 i 3, a zagięty wierzchołek cyfrą 4. Jak widać na rysunku, zagięty wierzchołek 4 dźwiga i przytrzymuje dolny reflektor 5, a zagięta część wolnego końca sprężyny przytrzymuje reflektor pośredni 6. W razie potrzeby zdjęcia re-

flektora 6, naciska się ku wewnątrz odnogi 3 sprężyny łapek, co umożliwia już osiągnięcie tego celu, poczem przez naciśnięcie ku zewnątrz wierzchołka 4 zwalnia się reflektor dolny 5; natomiast jeżeli części składowe znajdują się w położeniu, przedstawionem na rysunku, to reflektor pośredni działa jak pewnego rodzaju zamknięcie (rygiel) części łapek, podtrzymujących dolny reflektor 5.

Odmianę wykonania sprężyn łapek przytrzymujących do lamp stojących przedstawia fig. 2, na której odnoga 3 sprężyny łapek zamiast odgięcia ku tyłowi wzdłuż odnogi 2, jak na fig. 1, wygięta jest ku górze i stanowi łapkę, przytrzymującą reflektor pośredni 6. Zasada jest zresztą zupełnie ta sama; dolny reflektor znajduje się również w położeniu zaryglowanem wówczas, gdy reflektor 6 znajduje się na właściwym mu miejscu.

Fig. 5 przedstawia odmianę, uwidoczniającą dolne przytwierdzenie sprężyny łapek do podtrzymywania reflektorów, wobec czego wolny koniec odnogi 3 współdziała tu z górnym reflektorem 7. Wreszcie fig. 3 przedstawia odmianę wykonania, podaną celem wykazania takiego również zastosowania wynalazku, w którym sprężyna łapek podtrzymujących reflektory współdziała z wewnętrzną stroną reflektora 5 i z zewnętrzną stroną wgiętego do środka kołnierza reflektora pośredniego 6.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łapki do podtrzymywania reflektorów lamp elektrycznych, wchodzące w skład armatur do lamp o kilku reflektorach i posiadające jedną przynajmniej odnogę sprężynową (2 lub 3), współdziałającą ze stroną wewnętrzną jednego reflektora i ze stroną zewnętrzną drugiego, znamienne tem, że są tak ukształtowane, iż dolny reflektor (5) ryglowany jest we właściwym sobie położeniu przez bezpo-

średnio wyżej umieszczony reflektor (6), a ten reflektor (6) — przez następny z kolei reflektor, umieszczony nad nim, wobec czego znajdujący się u góry reflektor służy zawsze jako zamknięcie reflektora bezpośrednio niżej umieszczonego.

2. Łapki według zastrz. 1, znamienne

tem, że przymocowane są do armatury obydwoma swemi końcami.

Louis Poulsen & Co.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

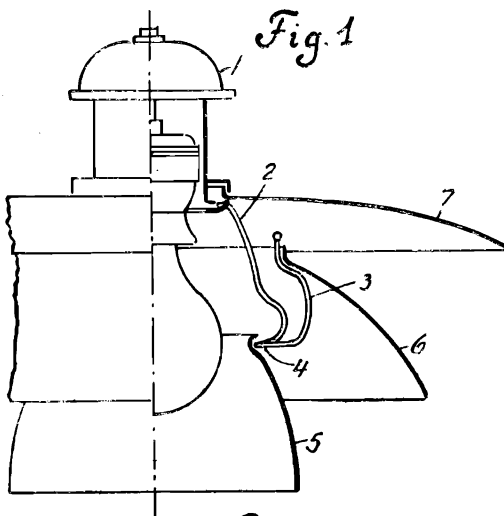

Fig. 2

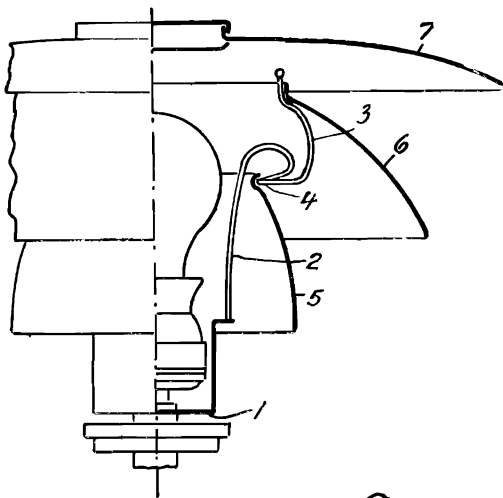

Fig. 3

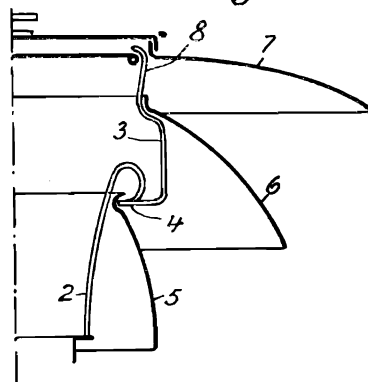

Fig. 4

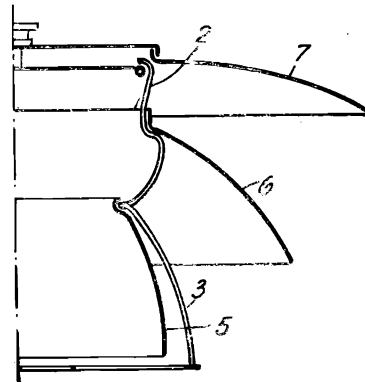

Fig. 5

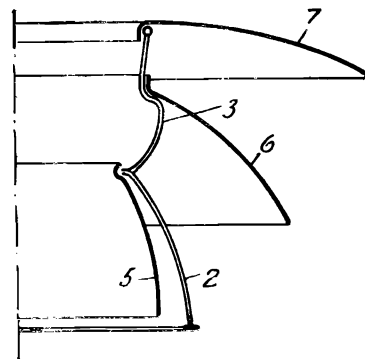

Fig. 6

